

Full diocesà

28 de febrer del 2016

p4 i p5 —Les «24 hores per al Senyor» a Vic, Manresa i Igualada

p6 i p7 —Frases del papa Francesc per a ajudar a confessar-nos

Un nou atac gratuït contra la fe cristiana

Sabem que en una societat lliure totes les institucions públiques són subjecte de crítica, més o menys sarcàstica segons l'ocasió, i l'Església no se n'escapa pas. Ens agradarà més o menys, però avui aquesta no és la qüestió. No es tracta de la llibertat d'expressió o artística. Es tracta que hi ha d'haver algunes línies vermelles de respecte als altres, i més encara quan un acte es fa en un ajuntament que representa tots els ciutadans. També els catòlics, senyora Ada Colau.

El dia 14 de febrer, en un lliurament d'uns premis culturals al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, una poetessa va utilitzar les paraules sagrades del Parenostre per a reconvertir-les en una vulgar expressió sexual. I seria igualment lamentable si s'utilitzés qualsevol element sagrat per a qualsevol religió.

¿Permetria aquestes ofenses a altres col·lectius, com als immigrants, als homosexuals o a les dones? Segur que no. Els catòlics som ciutadans de segona? Per a l'alcaldeessa sembla que sí.

L'Ajuntament de Barcelona, a més, ha publicitat per totes les parades d'autobús una campanya titulada «Les úniques esglésies que il·luminen són les que paguen el rebut de la llum», parafraçant una dita anarquista dels anys trenta del segle passat. Una vegada més retorna el laïcisme, que recorda aquell que va escriure les pàgines més negres del segle XX. I recordem que avui mor molta gent, no tan lluny d'aquí, per resar el Parenostre que ens va ensenyar Jesús. Per a ells, els oblidats de la laica Europa que es riu de la fe cristiana, almenys per a ells, una mica de respecte, si us plau.

«Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob»

Diumenge III de quaresma / Cicle C

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.» Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo sóc el qui sóc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo sóc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres."» Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

(3,1-8a.10.13-15)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.

(Salm 102)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els

acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure.

(3,17-4,1)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.» I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavareu la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

(13,1-9)

«Aquest serà
el meu nom per
sempre»

Déu incandescent o la paciència de ser

Josep Molist i Rifà, prev.

Horeb vol dir «sec o desolat». Són cims granítics, erms, els de la península del Sinaí. Als peus d'aquesta muntanya hi ha el monestir de Santa Caterina. És terra sagrada. Cal descalçar-se i cobrir-se el cap. L'àngel del Senyor anuncia la presència de Déu, que no es deixa tocar però que es fa visible i audible. El foc incandescent és la metàfora més viva del ser etern de Déu.

Sant Pau en polèmica amb els corintis els recorda que alguns dels qui anaven refiats van sucumbir en el camí de l'èxode, malgrat que Déu els proveïa. Cal ser fidels i no caure en la presumpció de creure's immunitzats pel fet d'estar batejats i alimentar-se de l'eucaristia.

Jerusalem és una ciutat familiar. Al carrer s'hi comenten les notícies. La repressió de Pilat contra aquells galileus, probablement confosos amb terroristes, i el trasbals provocat per l'ensorrament d'una de les torres que sostenien l'aqüeducte que portava l'aigua a la piscina de Siloè. Com a bon homileta, Jesús repesca aquests estats d'opinió per a parlar de la relació de l'home amb Déu. El corollari del discurs el constitueix la narració parabòlica del vinyater que vol protegir la figuera esmortuïda. La paràbola converteix el missatge en imatge lingüística. Mostra l'altra riba del llenguatge. El sentit quaresmal és clar: Déu no és impacient, però no és indiferent. El professor Sequeri afirma que la còlera de Déu és la tendresa portada al límit. El temps de l'home no és indefinit. La paràbola de la figuera estèril adverteix que el tedi i la inèrcia provoquen la mort espiritual. Es fa urgent penedir-se dels pecats.

La imatge

Paràbola de la figuera estèril (1791-95). Escola francesa. Bíblia Bowyer. Museum of Bolton.

No hem d'interpretar les desgràcies com a càstigs divins. En tot cas, podem veure-hi una mostra de la nostra fragilitat i de la nostra caducitat i una ocasió per a rectificar la nostra conducta. La paràbola de la figuera estèril ens fa adonar que ens cal aprofitar les oportunitats que Déu ens dona per a produir fruits de bondat.

Agenda

Lit. hores: Setmana III

29 dilluns

—Sant Rufí, màrtir
2 Reis 5,1-15a / Salm 41 /
Lluc 4,24-30

1 dimarts

—Sant Rossend, bisbe (907-977)
Daniel 3,25.34-43 / Salm 24 /
Mateu 18,21-35

2 dimecres

—Sant Absaló, màrtir
Deuteronomi 4,1.5-9 / Salm 147 /
Mateu 5,17-19

3 dijous

—Sant Medir, màrtir (s.IV)
—Sant Celoni, màrtir (*300)
Jeremies 7, 23-28 / Salm 94 /
Lluc 11,14-23

4 divendres

—Sant Casimir, laic (1458-1484)
Osees 14,2-10 / Salm 80 /
Marc 12,28b-34

5 dissabte

—Sant Focas, màrtir (*329)
Osees 6,1-6 / Salm 50 /
Lluc 18,9-14

6 diumenge IV de Quaresma / Cicle C

—Sant Oleguer, bisbe (c.1060-1137)
Josuè 5,9a.10-12 / Salm 33 / 2 Co-
rintis 5,17-21 / Lluc 15,1-3,11-32

Viu les «24 hores per al Senyor»!

Activitats a Vic, Manresa i Igualada

Un any més, el Sant Pare ens proposa de viure en aquesta Quaresma de l'Any de la Misericòrdia les «24 hores per al Senyor», una iniciativa d'adoració i confirmació per a combatre la indiferència. A nivell diocesà aquestes 24 hores se celebraran bàsicament en tres punts significatius, entre altres:

Catedral de Vic

Se celebren les 24 hores des del divendres 4 de març a la 1 del migdia fins al dissabte dia 5 a la mateixa hora. Durant les 24 hores es podrà rebre el sagrament de la reconciliació.

Hi haurà el següent horari: dia 4, a la 1, missa d'inici presidida pel senyor bisbe; a les 3, hora nona i coroneta de la misericòrdia; a les 4, sant rosari –misteris de goig per les famílies, els infants i els joves; a les 6, sant rosari– misteris de llum per la conversió i la comunió de tots els cristians; a les 7, litúrgia de les hores –vespres; a les 8, sant rosari– misteris de dolor; a les 10, adoració jove (cants, textos i pregàries d'intercessió); a les 12 de la nit, completes.

El dissabte dia 5: a les 6 del matí, sant rosari –misteris de glòria, per les vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada, pels sacerdots i religiosos; a les 7, litúrgia de les hores– ofici de lectura; a les 8, pregària d'intercessió comunitària i personal; a les 9, «lectio divina»; a les 10, laudes i inci del recés; a 2/4 d'11, predicació: Jesús, rostre de la misericòr-

Per molts anys, senyor bisbe!

Avui, 28 de febrer, és Sant Romà, onomàstica del nostre bisbe, Romà Casanova. Tots els diocesans felicitem el nostre pare i pastor amb motiu del seu sant i l'encomanem al Senyor en la nostra pregària. Que, a semblança de sant Romà, continuï donant un testimoni de fe i vida en el seu ministeri episcopal, pare de la família diocesana i pastor de tots.

5 –notícies del bisbat

dia (a càrrec del senyor bisbe), finalitzant a 1/4 de 12; a les 12, oració comunitària conclusiva, i a la 1 del migdia, reserva solemne.

Parròquia de Crist Rei de Manresa

A Manresa se celebra arxiprestalment a la parròquia de Crist Rei (entrada pel carrer Carrió). Inici amb la missa de cloenda dels exercicis espirituals arxiprestals, divendres dia 4 de març amb la missa de 2/4 de 9 del vespre.

Torns de vetlla: necessitem que es confirmen al Casal de l'Església (938 753 203) el torn o torns de pregària als quals us comprometeu. Hores de pregària comuna: ofici de lectura, a les 8; laudes, a les 10; hora intermèdia, a les 13 h, i vespres a les 19 h.

Es vetllarà perquè, com ha demanat el Papa, hi hagi servei de confessors.

Igualada: Carmelites i Caputxins

Es dividiran les 24 hores en dos temples:

A les Carmelites, des del divendres dia 4 de març, amb el següent horari: a les 12 del migdia, exposició solemne de l'Eucaristia i «lectio divina»; a la 1, sexta; a les 3, nona; a les 4, sant rosari a càrrec de la Legió de Maria; a les 7, vespres solemnes; a 2/4 de 10 del vespre, sant rosari i missa de l'Adoració Nocturna d'Igualada; a 3/4 d'11 del vespre, torns de vetlla nocturna; a la 1, benedicció i reserva.

A la 1 de la nit, pren el relleu l'església dels PP. Caputxins. Hi haurà el següent horari: a les 8 del matí, laudes; de 10 a 11, «lectio divina», i d'11 a 12 del migdia, oració franciscana amb cants de Taizé. A les 12 del migdia, reserva.

Fe d'errates

Fa uns dies demanàvem ajuda per les obres de la Casa Sacerdotal. El compte corrent correcte per a fer aportacions és el següent:

ES88 0081 0056 9500 0162 8267

Presentació del llibre sobre Torras i Bages

El bisbat de Vic presenta el llibre *Torras i Bages. Home de l'eternitat. 1846-1916*, commemoratiu del centenari de la mort d'aquest bisbe. L'acte, que tindrà lloc el dimecres 2 de març, a les 19.30 h, a la Sala Sínodes del Palau Episcopal de Vic, és obert a tothom.

Torras i Bages. Home de l'eternitat vol ser una modesta contribució a la recuperació i posada en valor del bisbe de Vic, en el centenari del seu traspàs, i alhora un homenatge a aquest insigne pastor.

El volum es proposa tan sols il·lustrar per al lector contemporani alguns dels aspectes de la seva figura. Hi han col·laborat el senyor bisbe de Vic, Valentí Miserachs, Norbert Miracle, Miquel Bordas, Valentí Serra, Ramon Corts, Jordi Bohigas, Xavier Baró, M. Barbara Marchi i Magdalena Bosch. Hi han contribuït la Generalitat de Catalunya, les diputacions de Barcelona i Girona i els ajuntaments d'Igualada, Manresa, Ripoll i Vic.

Frases del papa Francesc sobre el sacrament de la confessió

Redacció

Avui recollim algunes de les moltes intervencions que el Papa ha fet sobre la confessió, que esperem que ens ajudin en aquesta Quaresma.

El punt de partença

Joan ens diu: «Si afirmem que no tenim pecat, ens enganyem a nosaltres mateixos i la veritat no està en nosaltres.» Mireu els vostres pecats, els nostres pecats: tots som pecadors, tots. Aquest és el punt de partença.»

La fragilitat dels membres de la comunitat

«En la celebració del sacrament de la reconciliació, el sacerdot no representa solament Déu, sinó tota la comunitat, que es reconeix en la fragilitat de cadascun dels seus membres, que escolta commoguda el seu penediment, que es reconcilia amb Ell, que ho encoratja i ho acompanya en el camí de conversió i de maduració humana i cristiana.»

Confessar-se directament amb Déu?

«Algú pot dir: "Jo em confesso solament amb Déu," És veritat, tu pots dir a Déu: "Perdoneu-me", i dir-li els teus pecats. Però els nostres pecats són també contra els nostres germans, contra l'Església, i per això és necessari demanar perdó a l'Església i als germans, en la persona

del sacerdot. Confessar-se amb un sacerdot és una manera de posar la meua vida a les mans i en el cor d'un altre, que en aquest moment actua en nom de Jesús. És una manera de ser concrets i autèntics: estar enfront de la realitat mirant una altra persona i no un mateix reflectit en un mirall.»

Superar la vergonya de confessar-nos

«Però, pare, em fa vergonya!» També la vergonya és bona, és saludable tenir una mica de vergonya. Perquè, quan una persona no té vergonya, al meu país diem que és un "pocavergonya". La vergonya també ens fa bé, ens fa més humils. I el sacerdot rep amb amor i amb tendresa aquesta confessió i, en nom de Déu, perdona.

La confessió individual des del punt de vista humà

«També des del punt de vista humà, per esplaiar-se, és bo parlar amb el germà i dir al sacerdot aquestes coses que pensen tant en el meu cor: un sent que s'esplaiava davant de Déu, amb l'Església i amb el germà. Per això, no tingueu por de la confessió. Un, quan està en la fila per confessar-se, pot sentir totes aquestes coses, també la vergonya, però després, quan acaba la confessió, surt lliure, gran, bell, perdonat, net, feliç. I això és el més bonic de la confessió.»

No perdem ni un dia més

«Responguem en el nostre cor: quan va ser l'última vegada que em vaig confessar? ¿Dos dies, dues setmanes, dos anys, vint anys, quaranta anys? Que cadascú faci el compte, i cadascú es digui a si mateix: quan ha estat l'última vegada que m'he confessat? I si ha passat molt temps, no perdís ni un dia més! Anima't, que el sacerdot serà bo. Jesús és allí. I Jesús és més bo que els capellans, i Jesús et rep. Et rep amb molt d'amor. Sigues valent, i avança amb la confessió.»

La confessió no és cap tortura

«La humilitat i la mansuetud són com el marc d'una vida cristiana. I Jesús ens espera per perdonar-nos. Puc fer-vos una pregunta? Anar ara a confessar-se, no és anar a una sessió de tortura? No! És anar a lloar Déu, perquè jo pecador he estat salvat per ell. I ell m'espera per fer-me mal? No, sinó amb tendresa per perdonar-me. Ell sempre ens espera. Aquesta tendresa del Senyor, aquesta humilitat, aques-

ta mansuetud... L'important és aixecar-se sempre, no quedar-se a terra lleplant-se les ferides. El Senyor de la misericòrdia em perdona sempre, de manera que m'ofereix la possibilitat de tornar a començar sempre.»

El gest d'anar al confessorari

«La importància del gest. El sol fet que una persona vagi al confessorari indica que ja hi ha un inici de penediment, encara que no sigui conscient. Si no haguess existit aquest moviment inicial, la persona no hi hauria anat. Que estigui allí pot evidenciar el desig d'un canvi. La paraula és important, explicita el gest. Però el gest mateix és important.»

Consell senzill per a confessar-se

«Quins consells donaria a un penitent per a fer una bona confessió? Que pensi en la veritat de la seva vida davant de Déu, què sent, què pensa. Que sàpiga mirar-se amb sinceritat a si mateix i el seu pecat. I que se senti pecador, que es deixi sorprendre, sorprendre per Déu.»

La Pel·lícula

¡Ave, César!

Ethan Coen i Joel Coen

EUA, 2016

Intèrprets: Josh Brolin, George Clooney i Scarlett Johansson.

Per a joves i adults.

En el Hollywood dels anys cinquanta, un dels grans estudis pretén fer una superproducció de romans protagonitzada per una gran estrella (Clooney), però l'actor és segrestat durant el rodatge.

Opinió d'Ana Sánchez de la Nieta (Aceprensa): «¡Ave, César! és un intel·ligentíssim exercici de metacinema, una hilarant història, una successió d'escenes brillantment escrites [...], una emotiva carta d'amor al setè art.» La pel·lícula mostra «un respecte i una sorprenent obertura al transcendent. Una obertura que manifesta que darrere de ¡Ave, César! hi ha una intel·ligència capaç de passar de l'humà al diví, de la fàbrica de somnis a les aspiracions de l'home, de la filosofia al cinema, de la representació de la fe a la fe mateixa. Una intel·ligència, o dues, capaces de fer-se preguntes mentre roden pel·lícules.»

La misericòrdia, miracle de cada dia

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el missatge per a la Quaresma del papa Francesc hi ha unes paraules que són sorprenents: «És sempre un miracle que la misericòrdia divina s'irradiï en la vida de cada un de nosaltres, impulsant-nos a estimar el proïsme i animant-vos a viure allò que la tradició de l'Església anomena les obres de misericòrdia corporals i espirituals.» Certament la misericòrdia, font de la nostra vida, és un miracle, així com també la misericòrdia que es fa obres concretes a favor dels germans més necessitats.

La misericòrdia és, primerament i fonamentalment, un do, perquè ve de Déu que és amor misericordiós. «Misericòrdia és la paraula que revela el misteri de la santíssima Trinitat. Misericòrdia és l'acte últim i suprem amb el qual Déu ve a trobar-se amb nosaltres... Misericòrdia és la via que uneix Déu i l'home, perquè obre el cor a l'esperança de ser estimats malgrat el límit del nostre pecat» (Francesc, *Misericordiae vultus*, 2). Que l'amor de Déu arribi als nostres cors és un do tan gran, que és el miracle de cada dia. Que nosaltres, enmig de tantes veus, tinguem el do de reconèixer aquest amor que perdura eternament és un miracle.

El do de l'amor misericordiós ens porta al deure de la mise-

ricòrdia envers els nostres germans. És aquesta una llei fonamental en la vida cristiana: primer és el do que el deure. Abans del deure de la misericòrdia hi ha el do de la misericòrdia. Quan l'Església per boca del Sant Pare ens parla de la misericòrdia no ens demana una mera actitud ètica, sinó que ens porta a la font, a Déu mateix. Des d'aquesta font s'entenen aquestes paraules: «Misericòrdia és la llei fonamental que habita en el cor de cada persona que mira amb ulls sincers el germà que troba en el camí de la vida» (ibídem).

El miracle, el signe que se'ns demana als cristians en aquest moments, no és pas el d'una eloqüència semblant a les paraules buides del nostre món, sinó la grandesa d'ànima que es fa palesa en les obres de misericòrdia corporals i espirituals. La fe en Déu «s'ha de traduir en gestos concrets i quotidians, destinats a ajudar el nostre proïsme en el cor i en l'esperit, i sobre els quals serem jutjats: nodrir-lo, visitar-lo, consolar-lo i educar-lo» (Francesc, *Missatge per a la Quaresma*). Del nostre testimoniatge, és a dir, de la nostra caritat que té la seva font en Déu —per tant, quin motiu queda de gloriar-se? (cf. Rm 3,27)—, depèn que el nostre món pugui reconèixer el signes del Déu viu i misericordiós.

